

چرا فرزندان یک خانواده دارای خلق و خوی یکسان نیستند؟

صونیا آرزومانیان

است و بستگی به موقعیت

شامل می‌شود.

کودک و کیفیت برخورداری از

احترام والدین دارد. کودکان

بزرگتر سعی دارند که کودکان کم

سن و سالتز را مطیع بی چون و

چرای خود سازند، لذا فرزندان

خردسال به دلیل اینکه همواره

ناچار هستند مطیع باشند، به نظر

می‌رسد قدرت سازگاری در آنان

بیشتر است و کودکانی خون‌گرم

بوده، بسادگی می‌توانند دوست

و همنشین مناسب خود را بیابند.

گرچه این قانون همواره صدق

نمی‌کند، ولی اکثریت موارد را

نخستین کودکان

در مورد بزرگترین کودک

ممکن است والدین نتوانند

وظیفه خود را بدرستی انجام

دهند. در این گونه موارد پدر

و مادر در اثر عدم آشنایی به طرز

پرورش کودک و بی‌تجربگی،

مرتکب اشتباهات زیادی می‌-

شوند. والدین چنانچه از

تحصیلات عالی برخوردار

شاید باور نکنید که این مسأله

به رفتار والدین مربوط می‌شود.

به این صورت که رفتار والدین با

هریک از کودکان متفاوت بوده،

از چنان قدرتی برخوردار است

که می‌تواند آثار قاطعی در

شخصیت فرد داشته باشد. حتی

قدرت معنوی و روحیه فرزندان

یک خانواده (که دارای پدر

و مادر یکسان هستند) متفاوت

موقعیتهای مختلفی داشته باشند؛ برای مثال دومین دختر از سه دختر، دومین پسر از چهار پسر یا سومین کودک غیر همجنس از پنج کودک خانواده باشند. این کودکان کمتر از محبت و توجه والدین برخوردار هستند و در حقیقت پدر و مادر اوقات کمی را با آنان گذرانده‌اند.

احساس گناه شدیدی به آنان دست می‌دهد. به همین دلیل سعی دارند موارد انضباطی و قوانینی را برای کودکان کم سن و سالتر از خود طراحی کنند و آنان را به هر وسیله‌ای، مطیع خود سازند. این کودکان غالباً صدمات زایمانی بیشتری را نیز متحمل می‌شوند.

باشند مایل خواهند بود علم و آگاهی خود را در پرورش و تربیت کودک مورد استفاده قرار دهند و اگر تحصیلات چندانی نداشته باشند، بناچار نصایح و توصیه‌های افراد بزرگ خانواده را در مورد نگاه‌داری او به کار خواهند گرفت. نخستین کودکان بیشتر مورد تنبیه والدین قرار می‌گیرند و به اصطلاح سخت‌گیری بیشتری در مورد آنان اعمال می‌شود. علاقه والدین نسبت به این کودکان بیشتر است و همواره دلوپس کارهای آنان هستند. از نظر جنب و جوش و تواناییهای حرکتی کندتر و وابسته هستند، زیرا بیشتر کارها به توسط والدین انجام می‌گیرد. این وابستگی و عدم استقلال سبب می‌شود هنگامی که تمایل پیدا می‌کند کار مستقلی را در سنین بالاتر شروع کنند و متکی به خود باشند، با مخالفت والدین روبرو شوند. از طرف دیگر از آن‌جا که این کودکان همواره با افراد بزرگتر تماس داشته‌اند، از نظر ذهنی پیشرفت بیشتری دارند.

در ضمن میل به ترقی در آنان بیشتر است و جاه طلب نیز هستند. این کودکان، کاملاً منضبط بوده، از وجدان و آگاهی برخوردار هستند؛ بنابراین در صورت انجام کار اشتباه،

کودکان میانی

در زمان تولد کودک دوم، والدین از تجربه و آرامش بیشتری برخوردارند و نگرانی و دلوپسی آنان در مورد نحوه نگاه‌داری کودکان کمتر شده است. کودکان میانی ممکن است

امور خانگی بیشتری به این کودکان تحمیل می‌شود. از سنین ابتدایی، داشتن حس مسؤولیت و همکاری مرتباً از سوی والدین مورد تأکید قرار گرفته است، لذا این کودکان، مسؤول و نسبتاً متکی به خود هستند و قدرت سازگاری بیشتری دارند، زیرا نآچارند بسا فرزندان بزرگتر

خانواده و همچنین کودکان کم سن و سالتر از خود بسازند. این کودکان محبوب اکثر همکلاسان هستند و میل به پیشرفت و جاه طلبی در اینها کمتر از نخستین کودکان است.

کودکان خردسال

کودکان خردسال چشم و چراغ خانواده هستند و علی رغم نشان همواره کودک خانواده تلقی می شوند. اینان کمتر مورد تنبیه والدین قرار گرفته اند و سخت گیری کمتری درنگه داری این کودکان اعمال شده است؛ لذا کمتر به والدین وابستگی دارند و این امر سبب می شود افرادی مستقل و متکی به خود باریابند. این کودکان در گرفتن تصمیمات، کمترین مشکل را پیدا می کنند و انتظار والدین از آنان در به انجام رسانیدن امور خانگی کمتر است. خون گرم، جویای دوست و محبوب اطرافیان و همکلاسان هستند و تمایل به پیشرفت و جاه طلبی در این کودکان کمتر است. از نظر مهارت کلامی و رشد زبان نیز پیشرفت کمتری نشان می دهند.

تک فرزندان

غالباً در آزمونهاى هوشى، امتیاز بالایی را کسب می کند و از نظر رشد زبان پیشرفته تر است. این کودکان، اوقات بیشتری را با والدین خود می گذرانند، لذا به دلیل تماس بیشتر با افراد بزرگتر از خود به فعالیتهای ذهنی بیشتری سوق داده می شوند. با این وجود سخت گیری بیشتری از طرف والدین برای تربیت آنان در سنین ابتدایی به کار گرفته

از روزگاران قدیم "تک فرزندی" نامطلوب تلقی شده است. اگر چه به نظر می رسد تک فرزندان غالباً خود خواه و وابسته بوده، از اعتماد به نفس کمی برخوردار باشند، اما تحقیقات نشان داده است که خلق و خوی این کودکان نیز بستگی به رفتار والدین دارد. تک فرزندان در بعضی از ابعاد، مشابه کودک نخست خانواده است.

دیگر ندارد، خصوصاً اگر از نظر جنس یکسان باشند. غالباً رضایت نسبی از همدیگر دارند. همکاری بیشتری در بازی داشته، نسبت به همدیگر مهربان هستند و گذشت زیادی نشان می دهند. در دوقلوهای دوتخمی غالباً یکی از آنها چابکتر بوده، پرخاشگری بیشتری را نشان می دهد؛ که این امر می تواند با شیوه تربیتی والدین ارتباط داشته باشد. به این معنی که رفتار و طرز

باشند. دوقلوهای یک تخمی غالباً همجنس هستند و از وراثت یکسانی برخوردارند؛ چون که از یک تخم بارور شده و سپس جدا شده اند. گروه خونی و بیماریهای ارثی یکسانی دارند و از نظر وزن در هنگام تولد ممکن است یکسان نباشند.

مشاهده شده است که نحوه کنار آمدن و نزاع بین دوقلوها یا چند قلوها تفاوت قابل ملاحظه‌ای با خواهران و برادران

می شود. تماس این کودکان با همسالان کمتر بوده، نسبتاً منزوی هستند، که این خود کمک می کند که اکثر اوقات به دنیای تخیلی خویش پناه ببرند.

اثرات ناشی از تنهایی در شخصیت تک فرزندان مشخص است. این کودکان به دلیل نداشتن الگویی برای تقلید (مثلاً خواهر یا برادر) غالباً رفتار و خلق و خوی هر دو جنس (پسر و دختر) را نشان می دهند، ولی عمدتاً تحت تأثیر کیفیت ارتباط والدین قرار می گیرند و به علت تفاوتهای زیادی که در خلق و خوی و شیوه تربیتی والدین وجود دارد، شخصیت مشخصی را نمی توان برای این کودکان در نظر گرفت. تحقیقات نشان داده است که تک فرزندان غالباً دارای تک والد هستند که علت آن عمدتاً مسأله طلاق است و بیشتر این والدین از سنین بالایی برخوردارند.

چند قلوها یا دوقلوها

این کودکان غالباً توجه مردم را بیشتر جلب می کنند. آنان می توانند موضوع جالبی برای نمایشنامه نویسها و متخصصان ژنتیک باشند. دوقلوها ممکن است یک تخمی و یا دوتخمی

برخورد پدران و مادران در شدت دادن و یا کم کردن پرخاشگری می تواند تأثیر بسزایی داشته باشد. با این وجود دوقلوی همتا به دلیل سازش بیشتر، غالباً در کارها موفق تر بوده، می تواند به مقاصد خود دسترسی پیدا کند. توصیه می شود در سنین ابتدایی، آنان را از همدیگر دور نکرد و همکاری بین آنها را افزایش داد. ایجاد فاصله بین دوقلوها در سنین ابتدایی و سرخورد متفاوت باهریک از آنان، می تواند مشکلات

روحی را ایجاد کند. در سنین بعدی، باید سعی بر این باشد که تفاوت های موجود بین آن دو را بطور مشخص مورد تأیید قرار داد، تا اینکه بتوانند به عنوان یک فرد مستقل، شخصیت خود را رشد دهند. گرچه به نظر می رسد که با تولد هریک از فرزندان، فشار روحی والدین بیشتر می شود، ولی غالباً مشاهده شده است که تولد

منابع:

- 1- MARLOW, D.R AND REDDING, B.A. TEXTBOOK OF PEDIATRIC NURSING W.B. SAUNDERS CO. 1988
- 2- WHALEY, L.F AND WANG D.L. NURSING CARE OF INFANTS AND CHILDREN. THE C.V. MOSBY CO. 1987.

کم هوشترین، پسر یا دختر، شخصیت متفاوت دارد و نیازمند محبت و احترام والدین است. سعی والدین باید بر آن باشد که در شیوه تربیتی، از تبعیضات و استثنائات دوری جویند. چنانچه فرزندان از احترام والدین برخوردار باشند و احساس امنیت و آرامش کنند، قادر خواهند بود شخصیت خود را به بهترین وجه رشد دهند.

دوقلوها یا چند قلوها، اتحاد، همبستگی و همکاری بین اعضای خانواده را بیشتر ساخته است. مطالب فوق در مورد بیشتر کودکان صدق می کند، با این وجود هر کودک، بزرگترین، خردسالترین، کودک میانی، تنها پسر میان دختران، تنها دختر میان پسران، زیباترین کودک، زشت ترین کودک، باهوشترین،

انجمن اولیا و مربیان جمهوری اسلامی ایران

واحد انتشارات
"نشریه پیوند"

پیوندمان را با "نشریه پیوند" بیشتر کنیم.

پیوند حاصل دیدگاههای تربیتی جمعی از استادان و صاحب نظران تعلیم و تربیت و مربیان مجرب کشور است.

پیوند با بهره گیری از تعالیم عالیه مکتب اسلام، حاوی مهمترین مباحث آموزشی، روشهای تربیتی و یافته های روان شناسی و علوم تربیتی است.

برای این که همراه پیوند تقدیم حضورتان بشود، لطفاً برگ اشتراک زیر را تکمیل کنید و به دفتر نشریه پیوند ارسال فرمایید.

 نشریه پیوند		انجمن اولیا و مربیان جمهوری اسلامی ایران تقاضای اشتراک مجله آموزشی و تربیتی پیوند	
نام و نام خانوادگی:	میزان تحصیلات:	سن:	شغل:
نشانی: استان:	شهر:	خیابان:	کد پستی:
تلفن:	تاریخ:	امضاء:	
لطفاً مبلغ ۳۰۰۰ ریال برای اشتراک یکساله پیوند (۱۲ شماره) به حساب ۸۰۴ بانک صادرات شعبه ۱۰۴۳ خیابان فلسطین، واریز نموده، رسید آن را همراه با این برگ به نشانی تهران، خیابان انقلاب، خیابان فخررازی، نبش سزاوار، پلاک ۷۴ دفتر نشریه پیوند و یا صندوق پستی ۱۶۳۷ - ۱۳۱۸۵ ارسال فرمایید.			
تلفن دفتر مجله: ۶۴۴۸۷۷۰ - ۶۴۰۷۱۱۶			
* در صورت تغییر آدرس سریعاً دفتر مجله را مطلع فرمایید.			